

שו"ת מנחת יצחק חלק ו סימן קו

הבא להתגייר לשם אישות וסופו לשם שמים.

בענין גיור באיש שדבק בבת אל נכר ונולד להם ילד ב"ה, אור ליום ו' עש"ק בא תש"ז לפ"ק גרו"ד יצ"ו. אל כבוד ידידי הרב החסיד החו"ב טובא ירא שמים מרבים וכו' מו"ה אברהם יוסף חנוך קליינמאן נ"י סעקעלהיד יצ"ו. מכתבו הגיעני היום, והנני להשיבו על אתר, בנדון האיש שדבק עצמו בבת אל נכר, וכעת רוצה לגיירה עם הילד שנולד לו ממנה, והציע לפני, איך כוונתם לשמים, ושאל כ"ת ממני טעמי שלא רציתי לקבלם, בשעה שהיו לפני.

הנה ידע שחוץ מן הטעם שידענו שכוונתה לשם אישות, יש לדון עוד משום הנטען על הנכרית המבואר בא"ע (סי' י"א סע' ה'), ואף שלכל חשש יש סברות להתיר כמבואר באחרונים ע"י בשו"ת טטו"ד (מהד"ק סי' רכ"ט ור"ל), היינו בברור לנו שיפרשו עצמן ממאכלות אסורות ומחילול שבת ומאיסורי נדה וגם משער באשה ערוה וגילוי הראש (אשר נצרך להסרת השער גם משום טבילה לגירות כמבואר גם בדבריו), אבל האמת אומר, כי גם בכל זה, אני אין רצוני להתערב בזה אף בכה"ג, דאפילו נימא, שלגבי הבעל הזה, יהי' תיקון, אבל הוי קלקול להעולם, שע"ז יתרבו התערובות, בחשבם שאח"כ יפעול אצלה ואצל הב"ד שיגירם, והדבר ידוע שאנשים כאלו גם אחר הגירות הם קלים ואין מדקדקים במצות, וגם עיקר יסודו כדי להציל הבעל מעון, אין אנו מחויבים עפ"י תוה"ק, דכבר מבואר (בריש פ"ה דמע"ש) דעל כגון זה אמרו הלעיטהו לרשע וימות, אך מ"מ אם באמת כוונתם לשמים, ובטוח בהם, שיקיימו אח"כ כל המוטל עליהם עפ"י תה"ק, וכבר ה' נשואי ערכאות, ע"י בתש' יד רמה (סי' י"א), ותשובת בית יצחק (א"ע סוסי' כ"ג), אין אני מוחה בידו אם רוצה להזדקק להם ולקבלם, - ומשום שבאלו הימים הרבה גרם לזה מה שבעת שבאו לביתם ממחנה העבודה שהי' אצל האונגארן, עדיין לא באו מהדעפארטירונג, עד זמן רב אחר זה, ואז לא היו רק הגברים, ובכלל לא נמצאת אף אשה אחת מן הבנות ישראל בביתם, וע"כ הקלי הדעת שלא היו יכולים לעמוד בנסיון, וביותר אחר שהיו כבר כמה שנים פרושים מביתם, דבקו עצמם בנשים נכריות, בזה י"ל שהיו כעין אנוסים, ושייך יותר בזה לומר שלא לזרוק אבן אחר הנופל, וכמבואר (בקידושין ו'), וע"י בזה (ביו"ד סי' של"ד) ובמק"א כתבתי מזה.

והנה פשיטא דצריכים הבחנה ג' חדשים אחרי הגירות, זולת אם יש חשש שע"י זה יצאו לתרבות רעה, גם מחמת זה, כמבואר בתשו' טטו"ד שם, ואין אני מבין מש"כ בכה"ג בתשו' יד יצחק (ח"ב סי' רנ"ו), דאף שדרו מקודם ב' שנים בזנות, הוית בכלל פנוי, שאין צריך להמתין, עפ"י דברי ה"ה והש"ע (אה"ע סי' י"ג) ובית שמוא' (סק"ז וט'), ועוד עדיף מזה לפי דעתי דאף לדברי הרדב"ז (ח"א סי' קצ"ו) אין להמתין ע"ש, ואני לא הבנתי דהרי מפורש יוצא מדברי התוס' והרא"ש, דבכה"ג דמגיירת עם בעלה גרע, דכיון שכל הזרע מאותו האיש, אינה חוששת להבחין ואינה מתהפכת ע"ש, א"כ מה לי אם בעלה הי' גוי או ישראל קודם שנתגיירה, הרי בכה"ג אינה חוששת להתהפך, ומכ"ש בכעין נד"ד, דכבר נשאה בערכאות עם בעלה הישראל, דמחזקת עצמה לנשואה, ואינה חוששת, וצריכה להמתין זמן ההבחנה, - ובענין אם יש חשש שתצא לתרבות רעה, במה שנוגע לענין הבחנה, ע"י בת' בי"צ אה"ע (ח"א סי' ס' אות ד'), ואם היא מעוברת ע"י שם (סי' כ"ט אות ו'). ידידו דו"ש, יצחק יעקב ווייס.